

Park Narodowy Gór Stołowych

Położenie	woj. dolnośląskie
Data utworzenia	16 września 1993 r.
Powierzchnia	63,39 km ²
- leśna	57,79 km ²
- uprawna	4,58 km ²
- wodna	0,02 km ²
Pow. ochrony	
- ścisłej	3,76 km ²
- częściowej	56,51 km ²
- krajobrazu	3,12 km ²
Długość szlaków turystycznych	100 km
Odwiedzających rocznie	215 tys.
Siedziba	<u>Kudowa-Zdrój</u>

Skały na Szczelińcu Wielkim

Park Narodowy Gór Stołowych – jeden z 23 parków narodowych na terenie Polski, utworzony w 1993.

Park jest położony na terenie Sudetów Środkowych na południowym zachodzie ziemi kłodzkiej, przy granicy polsko-czeskiej. Górąmi Stołowymi nazywana jest znajdująca się na terytorium Polski południowo-zachodnia część rozległej, piaskowcowej płyty wypełniającej Nieckę Śródsudecką, pomiędzy Karkonoszami, a Górąmi Bystrzyckimi i Orlickimi. Czeski jej fragment nosi nazwę Broumowska Vrchovina i również objęty jest ochroną. Najdalej wysunięta na północny zachód część po polskiej stronie nosi nazwę Zaworów.

Park Narodowy Gór Stołowych utworzono rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 września 1993 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 88, poz. 407) przekształcając Stołowogórski Park Krajobrazowy. Zajmuje obszar ok. 63 km² wierzchowinowej ich partii z najwyższymi wzniesieniami – Szczelińcem Wielkim (919 m n.p.m.) i Skalniakiem (915 m n.p.m.). W granicach Parku znajduje się też południowo-zachodnia część Gór Stołowych, zbudowana ze skał magmowych – granodiorytów (Krucza Kopa). Poza jego granicami znajduje się niewielka, najniższa, południowo-wschodnia część Gór Stołowych oraz dwie enklawy obejmujące rejon Karłowa oraz kopalni piaskowca "Radków". W otulinie Parku znajdują się popularne uzdrowiska: Polanica-Zdrój, Duszniki-Zdrój i Kudowa-Zdrój.

